30.5.3

80a (כיצד השוחט) → 81b (כיצד השוחט)

- ז. וְשׁוֹר וָשֶׂה שָׂרוּעַ וְקָלוּט נְדָבָה תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ וּלְנֵדֶר **לֹא יֵרְצֶה**: ויקרא כב, כג
- 2. שור או בשב או עז כִי יַוּלֶד וְהָיָה שָׁבְעַת יָמִים תַּחַת אָמוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהַלְאָה יָרֶצֵה לְקַרְבַּן אָשֶׁה לה': ייקרא כב, כז
 - ב. כֵּן תַּעֲשָה לְשֹׁרָךְ לְצֹאנֵךְ שָׁבְעָת יָמִים יְהָיָה עָם אָמוֹ בֵּיוֹם הַשְּׁמִינִי תְּתָּנוֹ לִי: שמות כב, כט
- 4. ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא: *ויקרא ז, יח*
- I אושעיא 's identification of our משנה ג' שחיטה שאינה ראויה) ר"ש as being composed by other than משנה ב"ר' אושעיא
 - a *Proof1*: no liability for שחוטי חוץ for 2nd נשחט
 - But: to "ר, 1st was invalid שחיטה שחוטי if done inside \rightarrow liable for שחיטה on 2nd as well
 - b Proof2: liaiblity for 2nd חולין בפנים
 - i But: to פטור שחיטה שחיטה (חולין בעזרה) is שחיטה שאינה שאינה שאינה $ightarrow 2^{\mathrm{nd}}$ should be פטור
 - c Proof3: liability for 2nd קדשים בפנים (for או"ב)
 - But: to שויסה is not a אר"ב, as meat can't be eaten before זר"ש → should be no liability for אר"ב → should be no liability for
 - d challenge: why the need for 3 proofs? The משנה is clearly not authored by ד"ש
 - i Answer: קדשים בפנים was needed; we might have thought that שחיטת שחיטת was האויה, as it is indispensible to the permission to eat בשר (since if he stabbed it and put דם on מזבח, wouldn't be מותר) → necessary but insufficient
 - e Challenge: why not reckon the ל"ת of "לא ירצה" (v. 1), which applies to any invalid קרבן?
 - i Answer1: the תנא only reckons the או"ב of או"ב, not extrinsic לאוין
 - 1 Challenge: he reckons שחוטי חוץ
 - 2 Answer: he only counts an "outside" לאו when that action brings no other culpability
 - ii *Answer2 (ייחק* is an לאו (v. 2); ניתק לעשה which is implied by an עשה is an עשה
 - iii Challenge: v. 2 is needed per ר' אפטוריקי to resolve v. 2a/2b (status on eve of 8th day)
 - 1 Status: may be מקדיש, but not מרצה until 8th day
 - 2 Answer: v. 3 repeats information in v. 2 → makes איסור עשה an איסור
 - f או"ב was accustomed to saying that ד"ש .ד' המנונא does not apply to קדשים at all
 - i Challenge: זבחים יד:ב (variation in אר"ב (תוספתא זבחים יב:ב which are קדשים which he slaughtered outside
 - 1 כרת ה"ש for 1st, ל"ת for 2nd as ר"ש ruled that any שחיטה which is only fit at a later time carries כרת ה"ש
 - 2 *חכמים*, no כרת if no כרת, no
 - (a) Our discussion: according to שחיטה שאינה ראויה 2nd would have been fit inside should be fully liable (כרת) for 2nd
 - (b) Rather: (per משנה (כדי is deficient:
 - (i) If קדשים which are קדשים. are slaughtered
 - 1. Both outside: 1st gets כרת, 2nd is ל"ת but no כרת (רבנן); כרת for שחוטי חוץ (רבנן)
 - 2. First inside, 2nd outside: 1st is fine; 2nd is פטור, or ל"ת for שחוטי חוץ for ר"ש)
 - (c) But if: סרת maintains that או"ב maintains that או"ב doesn't apply to קדשים, why is he "only" liable for ל"ת for 2nd; should be כרת
 - 3 Rather: רב המנונא reported that ר"ש holds there are no מכות for קדשים in או"ב
 - (a) Reason: until he does זרה"ד (of the 2nd), meat can't be eaten →any warning at time of התראת ספק
 - (b) Note: שלמים is consistent he rules that if mother is חולין and the child is שלמים
 - (i) If: he slaughters the חולין first and then the שלמים he is exempt
 - (ii) But if: he slaughters the שלמים first and then חולין liable
 - (c) Follow: רבא ruled that if the mother is עולה and the child an אולין
 - (i) Certainly: if he slaughters the חולין first no liability
 - (ii) But even: if he slaughters the עולה first no liability
 - 1. Reason: the first שחיטה didn't lead to אכילה, not reckoned a אר"ב for אר"ב
 - (iii) Dissent (עולה): the "devouring" of the מזבח (עולה) is considered אכילה, per v. 4